

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯКІ НАДАЮТЬ ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ І СПОСОБИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Транспорт є однією із основних галузей національної економіки, ефективна діяльність якої є важливою умовою для забезпечення обороноздатності країни. Важливою метою транспортної інфраструктури є захист економічних інтересів держави та покращення життєвого рівня населення. У сучасних умовах галузь транспорту в основному відповідає потребам економіки держави та населення у перевезеннях, але показники безпеки, якості та ефективності пасажирських перевезень та транспортування вантажів, енергоефективності, техногенного впливу на природне середовище не відповідають сучасним вимогам [1].

На міжнародному ринку послуг з перевезень є можливість втрати Україною своєї частки ринку та перехід держави з позицій провідного експортера на імпортера вище окреслених послуг. Відповідно до світового досвіду та сучасних тенденцій розвитку світового ринку перевезень наша держава на сьогоднішній день перебуває на етапі формування цієї галузі та її консолідації, але Україна, порівняно із іншими європейськими державами, поступається їм за якістю та комплексністю послуг, що надаються національними транспортними організаціями [2]. Розвиток ринку перевезень, зокрема міжнародних, потребує вирішення багатьох проблем, пов'язаних із тарифною, митною, економічною політикою деяких держав, корупцією та недосконалістю сучасного законодавства України стосовно транспортної галузі. Внаслідок укладання Угоди про асоціацію із ЄС, під впливом інтенсивного розвитку міжнародної торгівлі і співпраці Україна має намір укласти угоди з іншими європейськими державами про партнерство у транспортній галузі [1].

Метою стратегії держави є визначення концептуальних принципів формування та реалізація національної політики щодо стабільності та ефективності функціонування транспортної галузі, створення певних правил для соціально-економічного розвитку країни, підвищення конкурентоспроможності державної економіки та поліпшення рівня життя населення. Основним пріоритетом такої стратегії є реформа галузі транспорту в Україні, яка включає в себе такі проблеми, як підтримання відповідності попиту та пропозиції надання транспортних послуг за галузевою та регіональною ознакою.

Для вирішення проблем у сфері морського транспорту необхідно:

- розробити та прийняти закон «Про судноплавство на внутрішніх водних шляхах України» для підвищення конкурентоспроможності послуг

морського транспорту та збільшити число морських поромних ліній між портами України та Грузії, Туреччини, Болгарії, Румунії;

- упроводити програми відродження судноплавної галузі, визначити перелік замовлень вітчизняних державних транспортних компаній і морських торговельних портів, їхню забезпеченість рухомим складом;
- запровадити окремий національний план розвитку інфраструктури для обслуговування круїзних лайнерів нового покоління, удосконалення пасажирського обслуговування в портах перебування таких лайнерів.
- Для вирішення проблем у сфері залізничного транспорту потрібно:
- удосконалити існуючу нормативно-правову базу контролю процесу фінансового забезпечення залізниці, оновити парки локомотивів;
- продовжувати розробку закону України «Про особливості реформування залізничного транспорту» з метою модернізації рухомого складу залізниць;
- покращити інтеграцію з ринком транспортних послуг європейських країн у сфері залізничного транспорту, розширити співпрацю із Європейським агентством залізниць (ERA).

У сфері авіаційного транспорту необхідно:

- провести ретельний техніко-економічний аналіз можливих перспектив розвитку авіаційного транспорту;
- дослідити можливість застосування вертикально інтегрованих структур, покращити співпрацю між країнами при створенні нових моделей літака серії «Антонов»[3].

Транспортні послуги важливі у зовнішній та внутрішній торгівлі країни, однак, позиція України на міжнародному та вітчизняному ринках транспортних послуг багато у чому втрачена. З боку зовнішньоекономічного відомства недостатня увага приділяється транспортним аспектам стратегій міжнародної та внутрішньої торгівлі. Транспортні послуги зовнішньої торгівлі більше не є важливою частиною стратегії держави. Дослідження ринку транспортних послуг та визначення напрямів удосконалення цих послуг надасть можливість посилити гнучкість, підвищити ефективність та адаптивність позиції України у системі внутрішньої та міжнародної торгівлі.

Список використаних джерел

1. Дикань В. Л. Трансформація діяльності транспортно-логістичних центрів в умовах міжнародних транспортних коридорів та їх роль в інформаційному забезпеченні інтелектуалізації вітчизняного промислового комплексу. *Вісник економіки транспорту і промисловості*: зб. наук. пр. Харків : УкрДАЗТ, 2017. № 30. С. 172-173
2. Давиденко А.А., Пашенко Ю.Є. Розвиток міжнародного транспортного сполучення України” *Економіка України*. №8. 2017.
3. Транспортна стратегія України на період до 2020 року. URL: https://mtu.gov.ua/files/transport_strategy_ua.pdf.